

Školitelův posudek bakalářské práce

Lidmila HAVLÍČKOVÁ, *Podíl Františka Soukupa na vzniku Československa*, Praha 2013, 51 s.

Bakalářská práce Lidmily Havlíčkové je věnována jedné z nejvýraznějších a současně dosud neprávem opomíjené osobnosti moderní české státnosti a sociálnědemokratické strany. Toto opomíjení Františka Soukupa je o to překvapivější, že se nejednalo pouze o významnou a nepřehlédnutelnou osobu, ale současně že se jednalo též o osobu, která po sobě zanechala rozsáhlou dobovou „publicistickou stopu“ a rovněž rozsáhlé (a zveřejněné) memoárové dílo. Lidmila Havlíčková svoji práci postavila na biografické metodě a současně na analýze politických událostí let 1917 až 1919. Podařilo se jí vcelku bez nějakých výraznějších „hluchých míst“ zmapovat bohatou politickou činnost F. Soukupa a jeho důležitý podíl na převratu 1918 a následném konstituování československého státu. Ukázala jej nejen jako relativně odpovědného politika v neklidné době, ale nezamlčela ani některé jeho postoje (zejm. v tzv. knoflíkové aféře), které ex post mohly být a byly vítězi vykládány jako nestatečnost či osobní selhání. Soukupův dílčí životopis je pak stručně – možná až příliš stručně – zasazen do kontextu existence Československé sociálnědemokratické strany.

Práce jako taková je převážně deskriptivního charakteru, v čemž ovšem koresponduje s velkou většinou bakalářských prací. Práce L. Havlíčkové rovněž postrádá výraznější „Fragestellung“, což je dáno jak podstatou tématu (životopis z oboru politických dějin), tak současně bakalářským charakterem této kvalifikační práce. Stejně platí i hloubce rozboru stávající literatury a stavu bádání.

Za přednost zpracování zvolené látky naopak považuji velmi dobré heuristické podchycení snad veškeré podstatnější odborné literatury, současně pak i vydaných pramenů a práci s nimi (a to včetně edic a literatury z 50. až 80. let 20. století). Autorka zároveň pracovala s primárními prameny v podobě

dobového tisku (zejména Právo lidu) nebo se stenografickými protokoly zákonodárných sborů, resp. se sbírkami zákonů.

Po formální stránce se autorka dopustila určitých drobných nepřesností – zejména v bibliografických záznamech v závěrečném soupise literatury (např. způsob uvádění Kučerovy edice Tobolkových válečných deníků či edice Vznik Československa 1918). Vcelku však respektuje citační úzus a její poznámkový aparát je velmi bohatý. Jazykový projev je kultivovaný bez výraznějších gramatických nedostatků; určité výhrady lze mít k některým stylistickým, neobratnostem.

Celkově bakalářskou práci Lidmily Havlíčkové hodnotím jako zdařilou a navrhuji ji klasifikovat stupněm výborně.

Dr. Luboš Velek

m.p.